

že obvinený bol povinný dokázať aj to, že súkromná strana aj dostala dopis, ktorým ju obvinený uvedomil o inkasovaní peňazí. Podľa § 48 adv. zák. obvinený vyhovel svojej povinnosti už uvedením sťažovateľa, teda tým, že obvyklým spôsobom poslal mu uvedomenie. Nie je predpísané, že také uvedomenie by malo byť odoslané doporučeným dopisom. Z dôvodov správnych, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, nelze uznať, že súd prvej stolice sa mýlil, keď považoval za dokázané, že obvinený uvedomil súkromnú stranu o inkasovaní peňazí. Preto najvyšší súd nenašiel dôvodov k tomu, aby zmenil rozsudok súdu prvej stolice a aby za vinného uznal obvineného. Bolo teda treba potvrdiť napadnutý rozsudok.

Čís. 168 dis.

Pätnásťdňová lehota, určená v § 95 adv. por. pre podanie odvolania, počíta sa pre stranu, ktorá na pojednávaní pred disciplinárnym súdom prvej stolice nebola prítomná, bola však zastúpená advokátom, odo dňa vyhlásenia rozsudku a nie od jeho doručenia.

(Rozh. zo dňa 15. mája 1933, Ds III 25/33.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. L. K., advokátovi v L., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine po preskúmaní spisov vyniesol toto usnesenie: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmieta odvolanie.

Dôvody:

Podľa stálej praxi najvyššieho súdu 15dňová lehota, určená v § 95 adv. por. pre podanie odvolania, sa počíta pre stranu, ktorá na pojednávaní pred súdom prvej stolice nebola prítomná, bola však zastúpená advokátom, odo dňa vyhlásenia rozsudku a nie od jeho doručenia. V tomto prípade rozsudok súdu prvej stolice bol vyhlásený zástupcovi obvineného advokáta Dr. F. S. na pojednávaní dňa 25. februára 1933 a obvinený podal na poštu svoje odvolanie dňa 16. marca 1933, teda po uplynutí horeuvedenej 15dňovej lehoty. Preto je odvolanie opozdené a bolo ho treba odmietnuť.

Čís. 169 dis.

V smysle § 94 zák. čl. XXXIV:1874 disciplinárny súd prvej stolice má rozhodnúť aj o útratách právneho zastúpenia súkromnej strany, ktoré tiež patria k útratám disciplinárneho pokračovania.

Nárok na vydanie prevzatých spisov a na vyúčtovanie preddavku voči advokátovi môže súkromná strana uplatniť v pokračovaní podľa nariadenia uhor. min. sprav. z 1. mája 1879 č. 4544.

(Rozh. zo dňa 26. júna 1933, Ds III 43/32.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. A. N., advokátovi v N., následkom odvolania, podaného Š. T-im proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 30. apríla 1932 po preskúmaní spisov, predložených označeným disciplinárnym súdom, v zasadnutí, konanom dňa 26. júna 1933, vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov vyhovuje odvolaniu Š. T-iho v tom smere, že zaväzuje obvineného Dr. A. N., advokáta v N., aby zaplatil Š. T-imu do rúk jeho zástupcu Dr. M. G., advokáta v N., za 15 dní pod exekúciou titulom útrat zastupovania v disciplinárnej veci vedenej u disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine čiastku 200 Kč. Inak sa rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu potvrdzuje.

D ô v o d y:

Š. T. ako súkromná strana podal prostredníctvom advokáta odvolanie proti prvostupňovému rozsudku z toho dôvodu, že nebol k záverečnému roku predvolaný, takže pojednávanie sa konalo v jeho neprítomnosti, a že disciplinárny súd neodsúdil obvineného na vydanie spisov a na vrátenie, resp. zaplatenie preddavku (zálohy) 100 Kč, úrokov a vzniklých mu trov disciplinárneho pokračovania. V smysle odst. 1 a 3 § 101 adv. zák. môže súkromná strana — aj keď spor vedie buďto zástupca komory, alebo štátny zástupca, alebo obidvaja — tiež samostatne vlivať do sporu, môže na ústnom pojednávaní činiť návrhy na vyriešenie vinnosti a prípadne náhrady škody a po nich predniesť svoj návrh. Podľa § 85 zák. čl. XXXIV:1874 má disciplinárny súd u v e d o m iť — a nie jako sťažovateľ tvrdí, predvolať — súkromnú stranu o roku stanovenom na pojednávanie veci. Podľa sdelenia advokátskej komory nebola súkromná strana uvedená o roku. Neuvedenie súkromnej strany o roku nebolo však v jej neprospech, pretože čo do vinnosti obvineného vo smeroch v §§ 45 a 46 adv. por. označených vyniesol disciplinárny súd odsudzujúci rozsudok a podľa §§ 44, 46, 66 adv. por. a bodu 7 nar. uhor. min. sprav. z 1. mája 1879 č. 4544 môže súkromná strana nárok na vydanie prevzatých spisov a na vyúčtovanie preddavku (vrátenie zbývajúcej sumy) uplatňovať v pokračovaní podľa ustanovení v cit. nariadení uvedených. V týchto častiach bol rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu potvrdený. Pokiaľ ide o trovy vzniklé súkromnej strane v disciplinárnom pokračovaní, prihlásila tieto súkromná strana už v oznámení na disciplinárny súd a toto oznámenie bolo predmetom jednania pri roku. Disciplinárny súd porušil zákon, keď obvineného k zaplateniu disciplinárnych trov neodsúdil. Ponevác podľa § 94 adv. por. disciplinárny súd určí aj útraty disciplinárneho pokračovania, ktoré má odsúdený znášať, a k týmto útratám náležia aj útraty právneho zastupovania súkromnej strany, bolo odvolaniu, pokiaľ vytýka, že Š. T-imu ako súkromnej strane neboly prisúdené útraty disciplinárneho pokračovania jemu vzniklé, vyhovené a obvinený bol odsúdený na zaplatenie 200 Kč.